

Р Е Ш Е Н И Е №776

гр.Перник, 08 декември, 2014 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание проведено на втори декември през две хиляди и четиринадесета година, в състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при секретаря Е.В., като разгледа докладваното от съдията административно дело № 678/2014 г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК вр. с чл. 213 и сл. от ЗУТ.

Й.Б.М. *** е подала жалба, против заповед №479/13.09.2014 г., на кмета на Община Радомир, с която на основание чл. 225а ал.3 вр. с чл. 223, ал.1, т.8 от ЗУТ е наредено премахване на незаконен строеж: "ограда" находяща се в имот - общинска публична собственост и пред УПИ V-811 кв. 60, по плана на с. Долна Диканя. Изложени са доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт, поради съществено нарушение на процесуалните правила в процедурата по констатиране на процесния строеж, както и поради противоречие с материалния закон. Оспорва се наличието на предвижданията на разширение за улица –тупик, тъй като оградата съществувала повече от 30 години. Претендира се отмяна на заповедта, както и присъждане на разноски.

Ответната страна - кметът на Община Радомир, чрез процесуален представител изразява становище, че жалбата е неоснователна; следва да се отхвърли и в полза на общинската администрация да се присъдят деловодни разноски – юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд Перник, в този съдебен състав, като прецени доказателствата по делото, както и доводите и възраженията на страните, приема за установено следното:

Административното производство започва по сигнал на лице, което посочва, че има собственост в кв. 60 по плана на с. Д. Диканя. От 2000 г., според сигнала, а в по-късен етап от процедурата прието и от административния орган, оспорващата изградила ограда от бетонови колове и оградна мрежа в протежение на 16,5 метра на място, което било определено за разширение на улица тупик. В присъствие на жалбоподателя е извършена проверка и на място е съставен КА № 1/нечетлива номерация от 26.VI.2014 г. Според КА проверката е извършена на строеж „ограда“ в УПИ V-811, кв. 60, собственост на н-ци Б. Т. – жалбоподателя и Н. Б.Н.***. В КА не е установена дата на извършване на строежа.

В изпълнение на специалната норма на чл. 225, ал. 1 от ЗУТ, адм. орган се е произнесъл със заповед за премахване на незаконен строеж, въз основа на констативен акт, съставен от длъжностни лица на общинска администрация - Радомир, по силата на ал. 3 от същия текст, актът е връчен на жалбоподателя, който не е възразил в срок, срещу констатациите по акта. Заповедта е издадена, след като адм. орган е обсъдил събраните по преписката доказателства. Заповедта

е връчена по надлежния ред на жалбоподателя. Съдът счита, че при издаване на заповедта административният орган е изяснил фактите и обстоятелствата от значение за случая и не са останали неизяснени такива /общата норма на чл. 35 от АПК/. Гореизложеното обосновава извода на съда, че не е налице допуснато съществено нарушение на процесуалните правила от органа при издаване на оспорваната в настоящото производство заповед.

Съдът счита, че заповедта е издадена в съответствие с материално-правните разпоредби на закона. Съображенията на съда са следните: Защитната теза на жалбоподателя, че оградата е поставена преди повече от 30 години, не влияе на законосъобразността на оспорваната заповед, т.к. оградата е в общински имот и моментът на построяването е без значение. Няма приложение и на развитата хипотеза от пълномощника на жалбоподателя за изменение на ПУП по реда на чл. 134 от ЗУТ, тъй като не е имало такава процедура. Безспорно е, че предвижданията на плана са за разширение на улица тупик. Безспорно е, съгласно СТЕ, че достъп до УПИ V-811 кв. 60 няма, тъй като оградата препятства тази възможност. Без значение е, колко е занемарен имота, до който не може да се стигне. Към датата на издаване на обжалваната заповед /което е моментът, към който съдът прави проверка на адм. акт относно неговата законосъобразност/, оградата е бил напълно завършена.

Съгласно чл. 225, ал. 1 вр. ал. 2, т. 2 от ЗУТ релевантно към заповедта за премахване е само наличието на извършен строеж без строителни книжа /което е доказан факт/.

Неоснователно е твърдението, градено на основание свидетелски показания, че строежът е допустим, съществувал повече от 30 години и че не подлежи на премахване. Вярно е твърдението на процесуалния представител на жалбоподателя, че до момента на подаване на сигнала от засегнато лице, спорната ограда е съществувала в някакви стари граници, но това обстоятелство не прави строежът търпим и неподлежащ на премахване. Съгласно разпоредбата на §16, ал.1 от Преходните разпоредби на ЗУТ, "Строежи, изградени до 7 април 1987 г., за които няма строителни книжа, но са били допустими по действащите подробни градоустройствени планове и по правилата и нормативите, действали по време на извършването им или съгласно този закон, са търпими строежи и не подлежат на премахване и забрана за ползване. Те могат да бъдат предмет на прехвърлителна сделка, след представяне на удостоверение от органите, които са овластени да одобряват съответните инвестиционни проекти, че строежите са търпими", като според разпоредбата на §16, ал.2 от Преходните разпоредби на ЗУТ "Незаконни строежи, започнати в периода 8 април 1987 г. - 30 юни 1998 г., но незаконени до влизането в сила на този закон, не се премахват, ако са били допустими по действащите подробни градоустройствени планове и по правилата и нормативите, действали по време на извършването им или съгласно този закон, и ако са декларирани от собствениците им пред одобряващите органи до 31 декември 1998 г. В случая се установява по безспорен начин от приложената по делото скица, издадена от техническата служба на община Радомир, че от 1984 г. е одобрен ДРП, при действието на ЗТСУ /отм./ че предвижданията на плана, на заграденото с незаконната ограда място да е обособено разширение на предвидена улица – тупик, която обслужва настоящ УПИ V-811, кв. 60 по плана на селото. Считано от 30 години назад във времето, на това място не се предвижда изграждане на ограда.

Времевия период е без значение, поради което оградата не представлява търпим строеж, неподлежащ на премахване съгласно цитираните разпоредби на §16, ал.1 и ал. 2 от Преходните разпоредби на ЗУТ.

Съдът счита, че не е налице противоречие между правните последици, които ще настъпят от изпълнението на обжалваната заповед и целта на закона, като не се установява превратно упражняване на власт от страна на административния орган.

Предвид всичко гореизложено Съдът намира жалбата за неоснователна по изложените в нея възражения, а издадения административен акт за законосъобразен. В тежест на оспорващия се поставят деловодни разноси, дължими на ответника по оспорването – община Радомир в размер на 300 лева юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 1 и ал. 2 от АПК, Съдът

Р Е Ш Е Н И Е:

ОТХВЪРЛЯ ОСПОРВАНЕТО по жалба на Й.Б.М. ***, против Заповед № 479/13.IX.2014 г., на кмет на Община Радомир.

ОСЪЖДА Й.Б.М. *** да заплати на община Радомир сумата 300 (триста) лева деловодни разноси.

Решението е окончателно.

Съдия:/п/